

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-06-06)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-06-06)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 250. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020146.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Udenrigsminister Grev Frijs til Direktør P. Vedel.
Marienbad, 6. Juni 1869.*

Kjære Vedel! Vedrørende det omtalte Besøg o: Hensigtsmæssigheden af Besøget har jeg tilskrevet Quaade forleden, thi jeg har i disse Dage seet af Aviserne, at Grev Bismarck er jevnlig syg og jeg vil undgaae at tage over Berlin naar jeg ikke kan hilse paa Bismarck i Lighed med hvad jeg har gjort paa Grev Beust. Om det, hvis det skal skee, kan blive til Gavn er jeg naturligviis ikke istand til at bedømme og forsaavidt som det kan beroe paa min Fremtræden vil jeg ret alvorlig og inderlig bede Vorherre at styrke mig til denne Gjerning og give mig Ligevægt og Disponibilitet i Sindet (hvilket just ikke er let umiddelbart efter en Badekur) under en eventuel Samtale, saa at denne idetmindste maa bidrage til at skaffe nogen Agtelse selv hos en saa overmodig Mand som Grev Bismarck. De kan vide at jeg hverken har stor Tro til mine Overtalelsesevner ei heller nogen Fortrøstning til at der i Øieblikket kan bevirkes Noget til Gavn for vor Livssag, men da jeg ikke for mig selv bestemt kan benægte Muligheden heraf, vilde jeg aldrig i Fremtiden kunne forsvare for mig selv ikke at have gjort Forsøget, just fordi det er mig is. 251den allerhøieste Grad personlig ubehageligt og piinligt, thi jeg vilde da bestandig gjøre mig Bebreidelser for at have taget mere Hensyn til egen Bequemmelighed og Behagelighed end hvad der muligviis (om end denne Mulighed er meget fjern) kunde gavne mit Fædreland. Jeg afventer Decisionen af Quaade. . . . Omendskjøndt jeg ikke længes efter Hjemkomsten til Kjøbenhavn, saa længes jeg dog efter atter at samtale med Dem. — . . .

C. E. Frijs.

P. Vedels Privatpapirer.